

[Weikop.]

Den højtærede handelsminister anbefaler jo husmødrene at spare på femørerne, og ministeren siger, at hun får på hattepulden derfor. Jeg kunne godt tænke mig, at handelsministeren får på hattepulden af de husmødre, der til daglig må vende hver femøre, men den højtærede handelsminister skulle jo heller ikke gerne se millionerne rulle, og jeg havde lyst til at bruge den højtærede handelsministers eget udtryk og sige, at hun skulle „knagen sparke mig“ se på denne sag. Her er nemlig et område, hvor der kunne spares og have været sparet, og skatteyderne, som jeg mener ligesom jeg selv går i konfektioneret tøj, spørger jo forundret — forundret — hvorfor en sådan overenskomst ikke forlængst er draget frem i søgelyset, f. eks. af socialdemokraterne. Forklaringen er den, at der både i den tidligere prislov og i monopoloven står, at løn- og arbejdsforhold falder udenfor loven, og meningen med denne bestemmelse har vel været den, at man kunne fastsætte løntariffer f. eks. for skrædderarbejde og konfektionsarbejde, akkord og alt muligt, men jeg tror ikke, der har været tænkt på, at man i en overenskomst mellem arbejdere og arbejdsgivere skulle bestemme, hvilken slags uniformer en kommunal eller en statsinstitution skulle købe, eller at en sådan overenskomst ligefrem skulle kunne forbyde kommunale eller statslige institutioner at købe uniformer i den forarbejdning, som institutionerne anser for den fordelagtigste. Jeg synes, at den højtærede handelsminister, der er meget kritisk indstillet overfor fordyrende aftaler, burde se hurtigst muligt at få denne sag ud af verden, så at forbrugerne ikke kommer til at betale mere end nødvendigt. Det vil sikkert interessere hele befolkningen at høre den højtærede handelsministers mening herom, og det vil også interessere erhvervslivet at høre ministerens svar på et par spørgsmål, som jeg nu vil stille.

Det første spørgsmål er dette: Hvis arbejdsgiverne, fabrikanterne og skrædderne, altså udelukkende arbejdsgivere, indbyrdes indgik en aftale, der gik ud på kun at levere delvis skrædderforarbejdede uniformer til offentlige institutioner, og dermed afskar offentlige institutioner fra frit valg mellem dyrere, delvis skræddersyede uniformer og

billigere konfektionssyede uniformer, ville en sådan aftale da ikke være at anmelde, og ville aftalen ikke øve en så væsentlig indflydelse på pris-, produktions- og omsætningsforhold, at monopoltilsynet måtte søge forholdet bragt til ophør ved forhandling eller pålæg? Det var det første spørgsmål, og med den indsigt, ministeren har i konkurrencebegrænsende aftaler, tror jeg egentlig, at den højtærede minister, hvis ministeren havde været her, havde kunnet besvare dette spørgsmål med et klart ja eller nej.

Det andet spørgsmål er: Hvis en nøjagtigt tilsvarende aftale, der ganske på samme måde afskærer aftagerne deres frie valg, indgås mellem fagforening og arbejdsgivere, vil den da ikke falde ind under monopollovens bestemmelser?

(Kort bemærkning).

Rager: Jeg takker det ærede medlem hr. Weikop for den fuldstændige tilslutning til mine udtalelser angående Københavns kommune, men den lille politiks vogter kan jo aldrig komme udenom at skulle dryppe lidt malurt i bægeret, og så ved det ærede medlem ikke bedre end at sige, at jeg skulle ikke tro, at jeg kunne tage patent på at tale for Københavns kommune. Jeg minder om, at jeg straks sagde, at jeg havde sagt noget lignende for to år siden. Jeg beder det ærede medlem hr. Weikop slå efter i borgerrepræsentationens forhandlinger, hvorefter jeg har bebrejdet ham og alle de øvrige repræsentanter for Københavns kommunestyre, som sidder her i folketinget, at de ikke sluttede op bag mig. Jeg har altså netop ikke villet tage patent. Jeg har beklaget mig over, at de herrer, undskyld, de damer og herrer, lod mig have eneret.

Jeg er enig med det ærede medlem om det, han sagde om konfektioneren.

Peter Nielsen: Den store arbejdsløshed i de nordjyske landkommuner har tidligere været til debat her i folketinget, og man vedtog også i foråret fire love, der skulle medvirke til løsning af det såkaldte arbejdsløshedsproblem. Desværre blev de fire lovforslag gennem deres behandling her i dette høje ting ændret således, at deres betydning